

COLONEL DAVID A. H. SILVERTOP DSO, MC

146/2P KINGS BLISS

COMMANDING 3rd ROYAL TANK REGIMENT, ROYAL ARMORED CORPS

Lt. Col. D. A. H. Silvertop DSO, MC

COLONEL DAVID A.H. SILVERTOP D.S.O., M.C.

14th/20th KIINGS HUSSARS

COMMANDING 3rd ROYAL TANK REGIMENT, ROYAL ARMOURED CORPS

Om de geschiedenis van David Silvertop te beschrijven is het goed om in de geschiedenis van Engeland te duiken.

Engeland kwam al in de eerste en tweede eeuw na Christus met het katholieke geloof in aanraking door contact met Christen soldaten van het Romeinse leger.

Paus Gregorius I patroon van de kerkkoren

Paus Gregorius de grote (paus van 590 tot 604) stuurde de Engelse monnik Augustinus, die prior was van het Sint Andreas klooster in Rome, met 40 benedictijner monniken naar Engeland. Het doel was om door te preken en onderwijs te geven, de Angel Saksen te bekeren tot het Rooms katholieke geloof. Augustinus van Canterbury, zoals hij later genoemd werd, had veel succes en slaagde er in om van Engeland een Rooms katholieke natie te maken. De historicus Gibbon (1737-1794) schreef: Caesar had zes legioenen nodig om Groot Brittanië te veroveren, maar Gregorius speelde het met slechts veertig monniken klaar. (Rosay 1993)

Tot de komst van koning Hendrik VIII bleef Engeland ongeveer duizend jaren een katholiek land. Hendrik VIII (1491-1547) werd in 1509 koning van Engeland, Wales en Ierland. Hij was een intelligente, in kunst en wetenschap geïnteresseerde koning, maar ook egoïstisch, liefdeloos en wreed. Hij versleet zes vrouwen tijdens zijn leven, waarvan hij er twee liet onthoofden. Toen hij van zijn eerste vrouw, Catharina van Aragon, wilde scheiden vroeg hij traditie getrouw verlof aan Paus Clemens VII. (paus van 1523-1534). Deze was echter "not amused" en weigerde in 1533 de scheiding goed te keuren.

Paus Clemens VII

De koning en zijn parlement waren nu op hun beurt "not amused" en wilden met de paus van Rome en met zijn Roomse kerk niets meer te maken hebben. In 1534 nam het parlement een "act of supremacy" aan, waardoor de Rooms katholieken zwaar werden gediscrimineerd. Kloosters werden opgeheven en geconfisqueerd en toekomstige koningen mochten niet met een katholieke vrouw trouwen of zelf katholiek zijn. Katholieken werden als verraders beschouwd en werden opgehangen, onthoofd en zelfs gevierendeeld.

Hendrik VIII

The church of England werd de staatsgodsdienst en de koning nam de plaats van de paus in en werd hoofd van de Anglicaanse kerk. Tot de negentiende eeuw bleef de katholieke kerk illegaal.

Er waren echter bepaalde vaak welgestelde families die trouw bleven aan het Rooms katholieke geloof en die ook nu nog bekend staan als catholic dynasties. De familie Silvertop was zo'n catholic dynasty. Deze families trokken meestal naar het noorden van Engeland, omdat ze daar kort bij de Schotse grens en ver weg van Londen veiliger waren.

De Silvertop familie kwamen in de meest noord-oostelijke graafschappen van Engeland, Northumberland en Durham terecht in de plaatsjes Tynedale en Durham. Albert Silvertop kocht de Minsteracres abdij in het midden van zeventienhonderd. De abdij lag in Northumberland en had toebehoord aan de orde van de Tempeliers.

De abdij Minsteracres met op de voorgrond de Elisabeth kerk

George Silvertop Esq, erfgenaam van Albert, liet er in 1758 een groot herenhuis bouwen. Esq is de afkorting van Esquire, een titel die door de lagere adel werd gevoerd. Toen George in 1789 stierf had hij een groot fortuin op een eerlijke manier opgebouwd. Einde zeventienhonderd hadden hij veel geld verdiend met steenkool. De steenkool die in die tijd steeds belangrijker werd, bevond zich overvloedig op zijn grondgebied. Bovendien lag de steenkool praktisch aan het oppervlak en kon goedkoop gewonnen worden. In 1831, toen de katholieken niet langer gediscrimineerd werden, werd George Silvertop de eerste katholieke hoofdbestuurder (sheriff) in Engeland van het graafschap Northumberland. In 1859 volgde zijn neef (oomzegger) Henry Charles Silvertop Esq. hem op als sheriff van hetzelfde graafschap.

De zoon van George, John bouwde Minsteracres mansion, een buitenhuis dat rijk voorzien was van de duurste meubels en wat in die tijd nog ongebruikelijk was, badkamers en waterclosets. Er waren meer dan twintig bediendes nodig om een en ander te onderhouden. Alleen het bijbehorende grondbezit bestond uit meer dan 8000 hectaren.

John's zoon, die weer George heette, werd bekend omdat hij Napoleon, die verbannen was naar Sint Helena, had bezocht. Vandaar bracht hij allerlei vreemde planten mee om in de tuinen van het landhuis te planten.

Wapen van de Silvertop dynasty.

George had geen kinderen en de familienaam Silvertop zou zijn verdwenen. Maar gelukkig was zijn zuster Elisabeth met Henry Charles Englefield getrouwd. Hij was ook van een streng katholieke familie afkomstig. Henry Charles nam daarom de naam Silvertop aan om de familienaam

levend te houden.

Interieur foto van de South Lodge.

Hij bouwde in 1850 de South Lodge, dit was kort in de buurt van Minsteracres. Voor zijn vrouw liet hij een kerk bouwen vlak bij de eerder genoemde abdij. Deze kerk was gewijd aan de heilige Elisabeth van Hongarije en kostte in die tijd 11,000 pounds. Enkele jaren nadat de kerk klaar was stierf Elisabeth in het kraambed. Haar oudste zoon en erfgename Henry Thomas stierf op veertigjarige leeftijd aan botulisme na het eten van een blik zalm dat hij in Newcastle gekocht had. Het was in die tijd vaker dan tegenwoordig mogelijk dat voedsel in blik besmet was met toxinen van de botulisme bacteriën.

Elisabeth kerk bij Minsteracres.

Veel eerder had de Silvertop familie al in de 18de eeuw een privé kapel in Barleyhill laten bouwen. Dat was in die tijd mogelijk omdat de vervolging van de katholieken door de overheid in dat noordelijke gedeelte minder intensief werd.

In de plaats Douai, dat ligt in Noord Frankrijk, was met de steun van Philips II van Spanje, in 1569, een Engelse priester opleiding gestart. De priesters gingen na hun opleiding terug naar Engeland, maar werden streng vervolgd. In de 16de eeuw werden alleen al 160 van deze priesters beschuldigd van "high treason" en vervolgens opgehangen, verdrinken of gevierendeeld. Zij werden de Douai martyrs genoemd. In 1764 werd, de in Douai opgeleide priester William Gibson, kapelaan van de kapel en tevens leermeester van de kinderen van de familie Silvertop. Daarna werd hij tot bisschop gewijd in Newcastle-upon-Tyne. In 1828 kwam de priester John Bell (1767-1854) in dienst van de Silvertops. Hij stierf daar op 87-jarige leeftijd.

De eerder genoemde Henry Thomas, zoon van Elisabeth die op veertigjarige leeftijd aan

botulisme gestorven was, had drie zonen en twee dochters. De zonen van Henry Thomas, Francis en William sneuvelden tijdens de eerste wereld oorlog in Frankrijk. Captain William Alexander Silvertop M.C was de tweede zoon van Henry Thomas. Hij was kapitein van de 20th Hussars, een cavalerie regiment. Hij sneuvelde op 27-november-1917 op 33jarige leeftijd in Noord-Frankrijk. Francis Joseph Silvertop was de jongste zoon van Henry Thomas. Hij was luitenant bij hetzelfde 20th Hussars en sneuvelde op 23 jarige leeftijd in Cuillemont in Noord-Frankrijk. Hij werd op 20-mei-1917 begraven op het Guillemo cemetery. Op zijn grafsteen staat : "And Jezus looking on him, loved him".

Guillemot Road Cemetery Somme, France

Elisabeth stierf in het kraambed van haar zoon Arthur Edward Silvertop.

Arthur Edward Silvertop was geboren in 1877 en werd later bekend. In 1903 had hij namelijk als jonge luitenant van 25 jaar bij de Royal Navy de proeven van Marconi herhaald. Hij wist draadloos te telegraferen van Somalië naar Engeland. Het gebruik van draadloos telegraferen was voor oorlogsschepen van het aller grootste belang.

Op 38 jarige leeftijd was hij kapitein Commander, van het vlaggenschip HMS Defence. Tijdens de grootste zeeslag aller tijden in "the battle of Jutland" op 31 mei 1916, wist de bemanning de Duitse kruiser SMS Wiesbaden tot zinken te brengen. Kort daarna werd de HMS Defence door zwaar vuur getroffen. Het munitie magazijn van het schip ontplofte en het schip met zijn 903 bemanningsleden verging.

HMS Defence

In totaal stierven er op die twee dagen 6094 Engelse zeelieden terwijl de Duitsers 2551 mensen verloren.

Arthur Edward Silvertop had een zoon en twee dochters. Zijn zoon was David Arthur Henry Silvertop, die op 10 januari 1912 in Southsea bij Portsmouth werd geboren. Op 32 jarige leeftijd sneuvelde hij in St. Anthonis op 25 september 1944 en werd daar op het dorpskerkhof begraven.

De laatste erfgenaam van de Silvertop familie heet Charles Arthur Silvertop en hij was juist drie maanden oud toen zijn vader Francis in Noord Frankrijk tijdens de eerste wereldoorlog sneuvelde. Charles Arthur nam in 1949 het besluit om Minsteracres aan de paters orde van de Passionisten te verkopen. Hij bleef de katholieke traditie van zijn voorvaderen trouw en verkocht de gebouwen, de kerk, de stallen en ongeveer 25 hectaren land aan de paters passionisten voor het symbolische bedrag van 20,000 pounds. De paters maakten er een retraite huis van dat nog steeds veel bezoekers trekt.

Prachtige sequoia's (giant redwoods) bij de ingang naar de abdij, die waarschijnlijk door George na zijn bezoek aan Napoleon in St. Helena zijn meegebracht.

De rest van zijn bezittingen bestaande uit 15 boerderijen met bijpassende behuizing en ongeveer 2000 hectaren grond werd verkocht aan de industrieel Charles Cookson.

David Silvertop werd geboren in 1912. Toen zijn vader sneuvelde in de slag van Jutland was hij vier jaar oud. Zijn moeder stierf in 1922 toen hij tien jaar oud was. Als jongen van 10 jaar ging hij op kostschool bij de paters Benedictijnen en op 18 jarige leeftijd in 1930 naar het Magdalen College in Oxford. Hij koos echter voor de militaire loopbaan bij 20ste regiment Kings Hussars. Daar hadden ook zijn neven William en Henry Thomas, die in noord Frankrijk gesneuveld waren, als militair gediend. Spoedig daarna ging hij als luitenant naar Egypte en daarna naar India. In november 1940 gaat hij naar het Midden Oosten en wordt bevorderd tot kapitein. In het begin waren de Italianen met 250 duizend man geen partij voor de Britten, hoewel die ver in de minderheid waren. Daar kwam verandering in toen de Duitse generaal Rommel in februari 1941 naar Noord Afrika kwam. David Silvertop neemt deel aan de gevechten in Benghasi, een stad in het Noord Oosten van Libië. Terug gedrongen door generaal Rommel vecht hij intussen tot majoor bevorderd tegen de Duitsers in El-Alamein. Voor betoonde moed krijgt hij het Military cross (MC). In februari 1943 wordt hij bevorderd tot luitenant-kolonel en krijgt het bevel over het derde bataljon van het Royal Tank regiment van de 8th Armoured Brigade. Tenslotte worden de Duitsers in 1943

terug gedrongen tot in Tunesië.

Military Cross (MC), een militaire onderscheiding.

David Silvertop was echter op 19 maart 1943 bij de zogenaamde Roman Wall in Tunesië gewond geraakt en moest 3 maanden in het ziekenhuis doorbrengen. Het duurde tot eind maart 1943 dat de Duitsers definitief in Noord Afrika werden verslagen. In begin juli 1943 was David Silvertop genezen van zijn verwondingen en kwam hij terug als commandant van het derde bataljon van de 8th Royal Armoured Brigade.

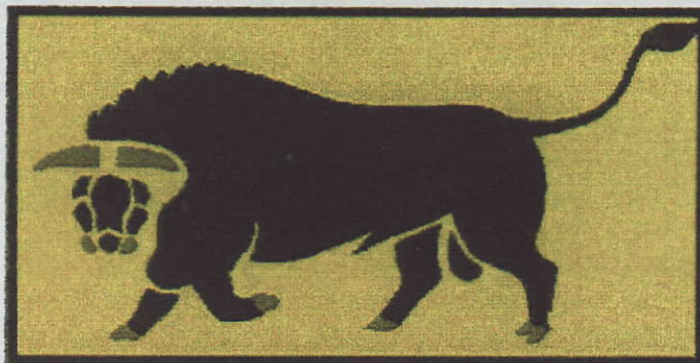
Veldmaarschalk Rommel met zijn adjudanten in de woestijn van Noord Afrika

Rustende soldaten naast Sherman tank van het 3rd Bataljon Royal Tank Regiment.

De tijd was nu gekomen voor het derde bataljon van Lieutenant-Colonel David Silvertop MC om aan de invasie van Sicilië deel te nemen. Samen met de Amerikanen en de Canadezen ging op 9 juli 1943 het 8ste Engelse leger in Sicilië aan wal. Op 17 augustus was het eiland door de geallieerden bezet. Het derde bataljon ging terug naar Schotland op 9 december 1943 om zich op de invasie in Normandië voor te bereiden. De verschillende bataljons werden vanwege hun grote strijd ervaring ingedeeld bij onderdelen die nog niet in actieve dienst hadden gevochten. Het derde bataljon van David Silvertop werd bij de 11th armoured division (The black Bull) ingedeeld. Op 13 juni 1944 landden zij op Juno beach in Normandië.

The black bull is het kenteken van de 11th armoured division

Als eerste bereikt de mannen van Silvertop Amiens, hoofdstad van de Picardie en defileerden ze langs de beroemde Gotische kathedraal Notre-Dame. Op 19 juni 1944 had hij de tweede hoogste onderscheiding gekregen de Distinguished Service Order (DSO) en was hij in 't vervolg lieutenant colonel David Silvertop DSO,MC.

Distinguished service order (DSO)

Langs de kust ging hij vervolgens met zijn tanks omhoog naar Vlaanderen. Op 4 september werd Antwerpen door de mannen van het third battalion Royal tank regiment bevrijd. Zij hadden veel hulp van de "ondergrondse" ingenieur Vekemans, die precies aangaf waar door de Duitsers mijnen en boobytraps waren gelegd.

Een Silvertop laan, een Silvertop viaduct en de Silvertoptorens, die woongelegenheden, kantoren en

een ontmoetingscentrum herbergen zijn naar luitenant-kolonel Silvertop genoemd.

De drie Silvertoptorens in Antwerpen.

Een van de drie Silvertoptorens in Antwerpen. Zij staan naast de Antwerpse ring vlak bij de Kennedy tunnel. Het zijn drie torens van twintig verdiepingen waarin zich 608 appartementen bevinden. De onlangs plaats gevonden restauratie kostte meer dan 37 miljoen Euro's.

Het derde bataljon Royal tank regiment trok vervolgens door Brabant richting Duitsland.

Daar trof hem het lot, dat ook zijn vader getroffen had en sneuvelde hij in St. Anthonis.

DE BEVRIJDING VAN SINT ANTHONIS

op 25 september komt het derde bataljon van lieutenant-colonel David Silvertop DSO. MC. Vanuit Deurne, Rips en Oploo naar Sint Anthonis. Tegelijkertijd bereikte vanuit Gemert het derde bataljon van het infanterie regiment Monmouthshire via Elsendorp en de Peelkant, Sint Anthonis. Dit bataljon stond onder leiding van lieutenant-colonel H.G. Orr DSO.

De brigade generaal C.B.C. Harvey DSO. riep de beide bataljons commandanten in Sint Anthonis bij elkaar om over de te volgen strategie te overleggen.

De brigade generaal en zijn adjudant majoor en de beide luitenant-kolonels bespraken de plannen op het kruispunt van de huidige Colonel Silvertoplaan en de Lepelstraat.

Plotseling kwam een Duitse pantserwagen vanaf de Peelkant schietend het dorp binnen rijden. Via de Molenstraat door de Lepelstraat stormde de pantserwagen op het kruispunt af. David Silvertop werd dodelijk getroffen terwijl commandant Orr zo zwaar gewond werd dat hij nog dezelfde avond stierf. Hij is in Overloon begraven. De generaal en zij adjudant werden gewond maar zijn later hersteld.

De bevordering van lieutenant-colonel tot colonel was voor David Silvertop vanuit Engeland onderweg, maar hij heeft deze bevordering niet meer kunnen ontvangen.

HET DORPSKERKHOF IN SINT ANTHONIS.

Vóór het jaar 1800 werden de mensen na hun dood rondom de kerk begraven. Er werd onderscheid gemaakt tussen mensen die katholiek gedoopt waren en ook als goede katholieken bekend stonden en verdoemden. Verdoemden waren landlopers, zelfmoordenaars, criminelen, homoseksuelen en kinderen die dood geboren waren en daarom niet katholiek gedoopt konden worden. Zij konden dan niet in de hemel komen en gingen na hun dood naar het voorgeborchte (limbus infantium) of het vagevuur. Gelukkig heeft paus Benedictus XVI het voorgeborchte in 2007 afgeschaft en kunnen de ongedoopte kinderen nu recht naar de hemel.

Het gebruik was in de veertiende eeuw ontstaan en betrof toen ook merkwaardig genoeg ook vrouwen die in het kraambed gestorven waren en gehandicapten. Men heeft waarschijnlijk gedacht dat mensen die zo zwaar door God gestraft waren, moeilijk in de hemel konden komen. Al deze verdoemden moesten op ongewijde grond begraven worden en niet op het kerkhof dat meestal naast de kerk lag en waarvan de grond gewijd was. Het gebruik bleef op veel plaatsen tot de tweede helft van de vorige eeuw bestaan. Rond 1800 werd in Sint Anthonis het kerkhof naast de kerk ingericht. Het ging hier om gewijde grond die bestemd was voor katholiek gedoopte mensen die ook netjes geleefd hadden. Voor de rest werd op het oude motorcross terrein op "De Hoef" een begraafplaats

REQUIEM AETERNAM
DONA EI, DOMINE,
ET LUX PERPETUA LUCEAT EI

gemaakt waarvan de grond niet gewijd was.

Op het eind van de negentiende eeuw is er waarschijnlijk een pastoor geweest die deze onchristelijke manier van doen wat te ver ging. Hij liet de begraafplaats op "De Hoef" voor wat het was en zei dat op het kerkhof langs de muur ook ongewijde grond was. Omdat er verder niet meer over gesproken werd verliep alles naar ieders wens. Mensen die hun dood geboren kindjes 's morgens, vaak in een schoenendoos, mee naar de kerk brachten begroeven ze op het kerkhof langs de muur. Dat vond iedereen gewoon temeer omdat gedoopte kinderen die als kind stierven nog steeds op ongeveer dezelfde plaats weliswaar op gewijde grond begraven worden.

Toen we op 25 september 1944 door de Engelse militairen bevrijd werden sneuvelden een aantal Duitse en Engelse militairen. Zij werden langs de muur op het kerkhof op ongewijde grond begraven. De Duitse militairen werden later naar het soldaten kerkhof in Ysselsteyn herbegraven. De vier Engelse militairen die voor onze bevrijding gestorven zijn liggen nog steeds langs de muur op zogenaamd ongewijde grond.

Op 27 september 1944 deden de tanks van het 15/17 th hussars vanuit Sint Anthonis een aanval op Stevensbeek. Zij ondervonden stevige weerstand van enkele Duitse tiger tanks. Twee Engelse tanks worden in brand geschoten en de commandant kapitein Roland Ellis sneuvelde. Zijn moeder schreef een brief aan de burgemeester van Sint Anthonis met het verzoek om hem in Sint Anthonis op het kerkhof te begraven. Daarom is hij in juli 1945 in de boomgaard van de familie van Sambeek, in de Molenstraat opgegraven en op het kerkhof in Sint Anthonis bij zijn landgenoten in een graf gelegd..

Het op ongewijde grond begraven van David Silvertop, die zijn leven gaf om ons van de Duitsers te bevrijden en uit een bij uitstek katholieke familie stamt, doet bizar aan. Op zijn grafsteen staat de bij uitstek katholieke woorden: **Requiem eternam dona ei Domine, et lux perpetua luceat ei.**

Literatuur

Jean Mathieu Rosay
De ware geschiedenis van de pausen
coda Antwerpen 1993

Mr. M.C.M. Goossens en J.A.M. van Goch
Oorlog en bevrijding in de gemeente Oploo c.a.
N.V. Helmond; Helmond
september 1969

Michael Balter
Deviant burials reveal death on the fringe in ancient societies
Science vol 310; 2-Oct-2005

k. Cooper
Lodge stood guard to a Silvertop domain
Hexam Courant Last up-date; 30 March 2007 (on line)

December 2008 Jan Goossens.

VERVOLG KOLONEL DAVID SILVERTOP

De 11de Armoured Division (pantser divisie) had als wapenspreuk, Taurus Pursuant (Charging bull of aanvallende stier)

Het derde Royal Tank Regiment waarover kolonel David Silvertop het commando voerde, was een onderdeel van de 29ste pantserbrigade, waarvan brigadier Harvey de commandant was, en die weer deel uitmaakte van de 11de Armoured Division.

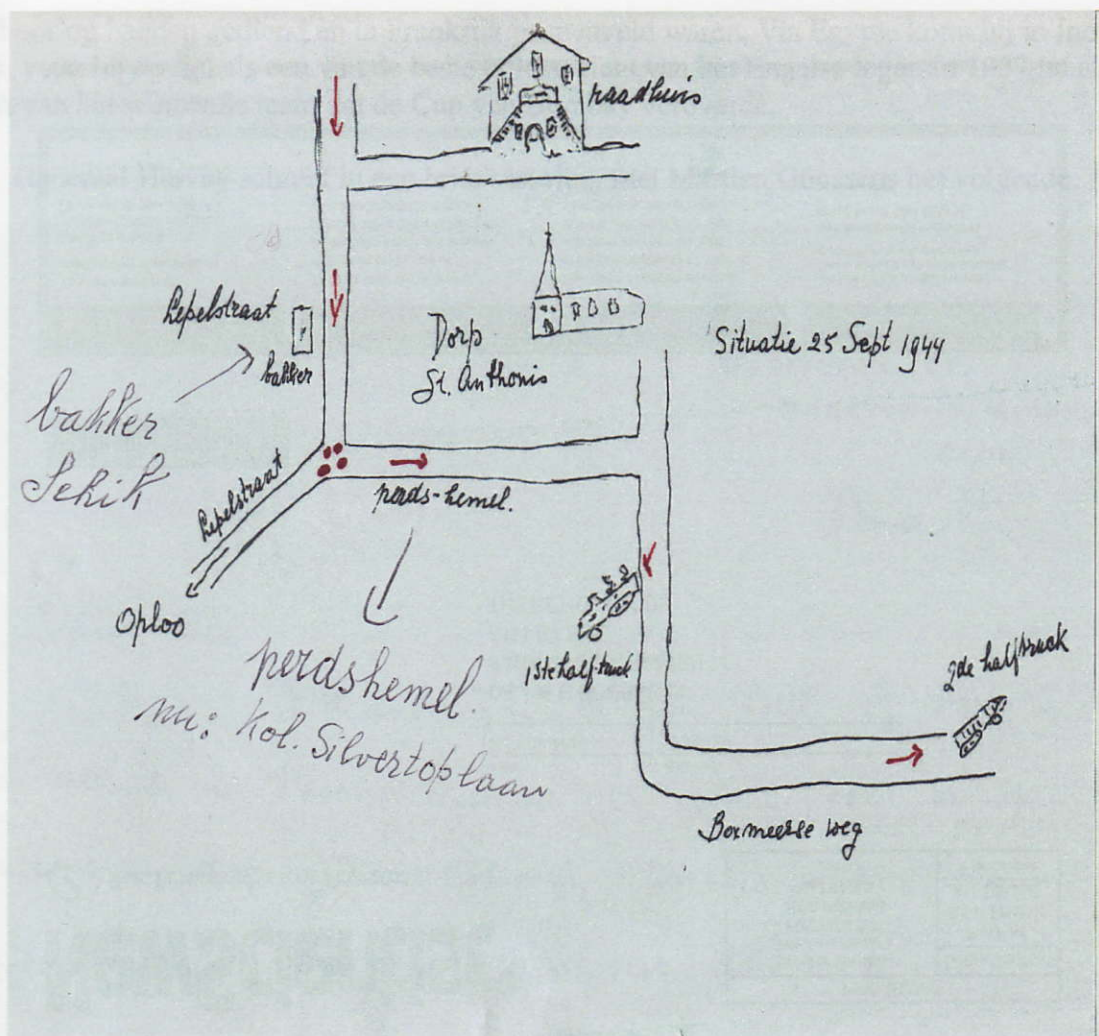
De aanvallende stier was het logo van de 11de Armoured Division.

Op 25 september bereikt kolonel David Silvertop, via Deurne, De Rips en Oploo St. Anthonis.

Vanaf Gemert via Elzendorp was kolonel H. G. Orr met zijn infanterie bataljon via de Peelkant St. Anthonis genaderd. Kolonel Orr was de commandant van het derde bataljon Monmouthshire regiment dat ook een onderdeel was van brigadier Harvey's 29ste armoured brigade.

De brigade generaal C. B. C. Harvey had de twee kolonels opgeroepen om in St. Anthonis bijeen te komen voor een zogenaamde briefing om verdere plannen te bespreken.

Zij ontmoeten elkaar op de T splitsing waar de Lepelstraat een aftakking heeft met de Perds-hemel. (nu met de naam Kolonel Silvertop laan).

Rode pijltjes: Richting van de twee Duitse half-trucks. Rode puntjes: plaats van de briefing

Geheel onverwachts kwamen twee Duitse half-trucks met grote snelheid en schietende mitrailleurs vanaf de Peelkant, langs bakker Schik, door de Lepelstraat op de hoge officieren afgestormd. De gevolgen waren catastrofaal. Kolonel Silvertop stierf onmiddellijk en kolonel Orr werd zwaar gewond en stierf dezelfde avond. Generaal Harvey en zijn adjudant majoor Thompson werden gewond, maar overleefden de aanval. Een van de half-trucks met zes Duitse militairen, werd op de Boxmeesse weg door een Engelse tank vernietigd. De andere werd in de Breestraat onschadelijk gemaakt.

David Silvertop was op 10 januari 1912 te Southsea dicht bij Portsmouth geboren. Zijn vader, kapitein bij de Royal Navy sneuvelde in 1916 tijdens de zeeslag bij Jutland. Zijn moeder, geboren Dalglish hertrouwde in 1922, maar stierf kort daarna. David werd met zijn twee zusjes grootgebracht door een zus van zijn vader Lady Heathcote. Vanaf zijn tiende jaar ging hij op kostschool bij de Benedictijnen. Op 18 jarige leeftijd ging hij naar Magdalen College University in Oxford. De zogenaamde Oxford movement, die nauw met de universiteit verbonden was, was zeer katholiek gezind en beschouwde het Anglicanisme als een tak van de Rooms-katholieke kerk. Zoals eerder vermeld behoorde de familie Silvertop tot een principele "catholic dynasty".

In 1933 kiest hij echter voor het leger en traditie getrouw neemt hij dienst bij het regiment 14/20th King's Hussars, bijgenaamd "The Hawks" waar ook twee neven van hem in de eerste

wereld oorlog hadden gediend en in Frankrijk gesneuveld waren. Via Egypte komt hij in India terecht, waar hij opviel als een van de beste polo spelers van het Engelse leger. In 1937 maakte hij deel uit van het winnende team dat de Cup van Bombay veroverde.

Generaal Harvey schreef in een briefwisseling met Martien Goossens het volgende:

TEL. STOW-ON-THE-WOLD 342

ODDINGTON TOP,
MORETON-IN-MARSH,
GLOS.

Aug 8th

Dear Sir

I thank you for your letter of Aug 5th.
The account in Taurus Pursuant is correct but is of
course very short. I was slightly wounded + my Brigade
Major (Major J. Thompson) was shot through the lung. He
subsequently recovered from this wound.

Col Silvertop was killed instantaneously but

Dear Sir

I thank you for your letter of Aug 5th. The account in Taurus Pursuant is correct but of course very short. I was slightly wounded and my brigade major (major J. Thompson) was shot through the lung. He subsequently recovered from his wound. Col Silvertop was killed instantaneously.

Ik dank u voor uw brief van 5 augustus. Het verhaal in Taurus Pursuant is juist, maar natuurlijk is het vanzelfsprekend erg kort. Ik werd licht gewond en mijn brigade-majoor (majoor J. Thompson) werd door zijn long geschoten. Hij herstelde later van deze wond. Kolonel Silvertop werd onmiddellijk gedood en kolonel Orr stierf op weg naar het hospitaal. Wij stonden, toen de ramp plaats vond, op de T splitsing ten zuiden van het dorp. (niet op een heuvel). De twee Duitse half-tracks kwamen uit het dorp met vierende mitrailleur, met de schadelijke gevolgen van dien. Wij hadden hen niet verwacht, omdat het regiment al links in het dorp was. Ik ben vanzelf gaarne bereid om U te helpen. Met vriendelijke groeten C. B. Harvey.

Col Orr died on his way to hospital. We were, at the time the disaster occurred, standing at a T road south of the village (not a cross road). The two German half-trucks came out of the village with all guns firing & caused the damage. We were not expecting them because the Regiment on the left was already in the village. I will of course be only too pleased to help you

Yours sincerely

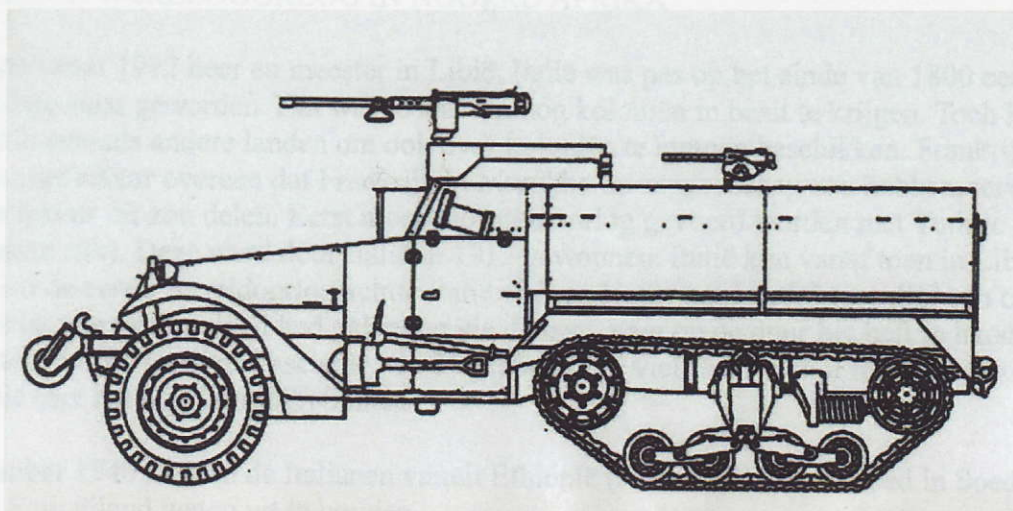
C.B. Harvey

Col Orr died in his way to hospital. We were at the time the disaster occurred, standing at a T-road south of the village. (not a cross road). The two German half-trucks came out of the village guns firing and caused the damage. We were not expecting them because the regiment on the left was already in the village. I will of course be only too pleased to help you
Yours sincerely C.B. Harvey.

Vertaling:

Geachte Heer

Bedankt voor uw brief van 5 augustus. Het verslag in Taurus Pursuant (een boek over de geschiedenis van de elfde armoured divisie) is correct maar is vanzelfsprekend erg kort. Ik werd licht gewond en mijn brigade majoor (major J. Thompson) werd door zijn long geschoten. Hij herstelde later van deze wond. Kolonel Silvertop werd onmiddellijk gedood en kolonel Orr stierf op weg naar het hospitaal. Wij stonden, toen de ramp plaats vond, op de T splitsing ten zuiden van het dorp. (niet op een kruispunt). De twee Duitse half-trucks kwamen uit het dorp met vurende mitrailleurs, met de schadelijke gevolgen van dien. Wij hadden hen niet verwacht, omdat het regiment al links in het dorp was. Ik ben vanzelf gaarne bereid om U te helpen.
Met vriendelijke groeten C. B. Harvey.

Half-truck

Een foto van een Sherman tank, met het stier logo, genomen in Deurne 25 september 1944.

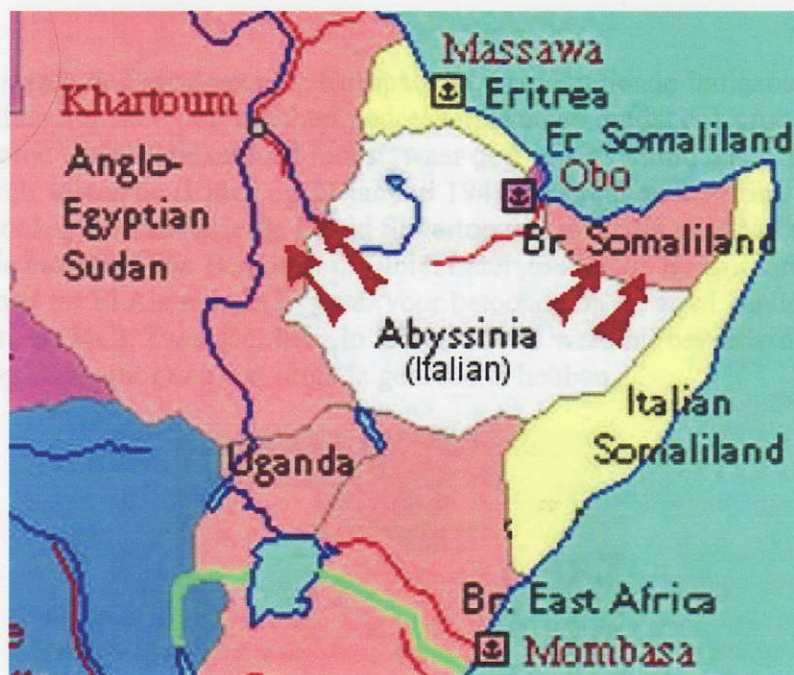
Omdat Hitler in het voorjaar 1940 Frankrijk snelsoort had verslagen schaarde Mussolini zich aan de kant van de Duitsers. Hij viel daaron in het zuiden Frankrijk aan maar leed een snelle nederlaag.

Zowel de Engelsen als de Italianen waren de baas in Noord Afrika. Vanuit het westen hadden de Italianen weinig te vrezen, omdat de Fransen daar nog steeds in Marokko en Algerije waren. Hitler had goed gevonden dat het zuiden van Frankrijk zelfstandig bleef onder generaal Pétain. Deze zogenaamde Vichy regering, die in de Franse kolonie Algerije nog steeds de baas was, kon zich daarvoor geen oorlog met de Italianen permitteren. In het Oosten hadden de Engelsen in Egypte het voor het zeggen. Na het begin van de tweede oorlog waren Engeland en Italië met elkaar in oorlog omdat Italië voor Hitler had gekozen. Op 10 juni 1940 verklaarde Italië de oorlog aan Engeland. Dit was voor de Britten aanleiding om vanuit Egypte, over de grens met Libië, Fort Capuzzo in te nemen. De Italianen lieten dat niet op zich zitten en gingen van hun kant de grens naar Egypte over en bezetten Sidi Barrani in september 1940. Sidi Barrani was een Bedoeien dorp, 95 km over de grens van Libië naar Egypte. Op 28 juni 1940 had de Italiaanse maarschalk Italo Balbo al opdracht gegeven om naar Egypte te gaan. Hij werd echter op dezelfde dag door een Tuurboom door

DE TWEEDE WERELDOORLOG IN NOO~~R~~D AFRIKA

Italië was vanaf 1912 heer en meester in Libië. Italië was pas op het einde van 1800 een zelfstandige staat geworden. Dat was te laat om nog koloniën in bezit te krijgen. Toch had Italië wel de ambitie evenals andere landen om ook over koloniën te kunnen beschikken. Frankrijk en Italië kwamen met elkaar overeen dat Frankrijk in Marokko de zeggenschap zou hebben, terwijl Italië in Libië de lakens uit zou delen. Eerst moest nog een oorlog gevoerd worden met Turkije (het Ottomaanse rijk). Deze werd door Italië in 1912 gewonnen. Italië kon vanaf toen in Libië de baas spelen. Na de eerste wereldoorlog achtte Italië zich ondergewaardeerd. Mussolini een onderwijzer en publicist, die veel invloed had gekregen via de pers, nam op de duur het heft in handen. Hij was de stichter van het totalitair fascisme. Op 3 oktober 1935 viel Italië vanuit Italiaans Somaliland Abessinië (het huidige Ethiopië) binnen

In september 1940 hadden de Italianen vanuit Ethiopië (Abyssinië) hun invloed in Soedan, Egypte en Brits Somaliland weten uit te breiden.

Omdat Hitler in het voorjaar 1940 Frankrijk succesvol had verslagen schaarde Mussolini zich aan de kant van de Duitsers. Hij viel daarom in het zuiden Frankrijk aan maar leed een flinke nederlaag.

Zowel de Engelsen als de Italianen waren de baas in Noord Afrika. Vanuit het westen hadden de Italianen weinig te vrezen, omdat de Fransen daar nog steeds in Marokko en Algerije waren. Hitler had goed gevonden dat het zuiden van Frankrijk zelfstandig bleef onder generaal Pétain. Deze zogenaamde Vichy regering, die in de Franse kolonie Algerije nog steeds de baas was, kon zich daarom geen oorlog met de Italianen permitteren. In het Oosten hadden de Engelsen in Egypte het voor het zeggen. Na het begin van de tweede oorlog waren Engeland en Italië met elkaar in oorlog omdat Italië voor Hitler had gekozen. Op 10 juni 1940 verklaarde Italië de oorlog aan Engeland. Dit was voor de Britten aanleiding om vanuit Egypte, over de grens met Libië, Fort Capuzzo in te nemen. De Italianen lieten dat niet op zich zitten en gingen van hun kant de grens naar Egypte over en bezetten Sidi Barani in september 1940. Sidi Barani was een Bedoeïen dorp, 95 km over de grens van Libië naar Egypte. Op 28 juni 1940 had de Italiaanse maarschalk Italo Balbo al opdracht gegeven om naar Egypte te gaan. Hij werd echter op dezelfde dag boven Toebroek door

zijn eigen luchtdoelartillerie per ongeluk omlaag geschoten. Hij werd opgevolgd door maarschalk Rodolfo Graziani als gouverneur van Libië en bevelhebber van het tiende Italiaanse leger.

Maarschalk Rodolfo Graziani (1882-1955)

In december 1940 startte de Britse operatie Compass en werd het tiende Italiaanse leger vernietigd. Nu moesten de Britten hun activiteiten echter gedeeltelijk staken omdat een groot deel van de "Western Desert Force" naar Griekenland moest, waar de Duitsers inmiddels waren binnengevallen. Toch wisten de Britten op 21 januari 1941 Toebroek te bezetten. In november 1940 was de inmiddels tot kapitein bevorderde David Silvertop van uit India naar Noord Afrika gekomen. Hij nam deel aan de bezetting van Benghazi in Libië. Later zouden de Britten teruggedrongen worden door Rommel tot El Alamein in Egypte. Voor betoonde moed werd David Silvertop beloond met het Military Cross (MC). Twee jaar later in februari 1943 werd hij bevorderd tot luitenant kolonel na eerst nog als majoor van een brigade gediend te hebben.

Hoewel de Italianen verre in de meerderheid waren, hadden de Engelsen er weinig van te duchten. De meeste Italiaanse soldaten waren slecht getraind en waren niet gemotiveerd. De Engelsen die eerst in Abyssinië orde op zaken hadden gesteld drongen daarna de Italianen vanuit Egypte terug naar het westen tot diep in Libië.

Van 7-januari tot 22-januari 1941 belegeren de zevende Britse pantser divisie en de zesde Australische, samen met Nieuw Zeelandse troepen, Toebroek in Libië.

Toebroek is de eerste havenstad waar je aankomt als je van Egypte naar Libië rijst.

In februari 1941 werd El Agheila ingenomen door de Britten. Deze stad ligt al wat verder naar het westen in Libië. Tijdens de "operation Compass" had de "British Western Desert Force" het tiende Italiaanse leger totaal vernietigd.

Zevenduizend Italiaanse soldaten gaven zich over en 230 duizend Italianen sneuvelen of werden gevangen genomen. Belangrijk was ook dat de Britten veel materiaal dat was buit gemaakt zoals vrachtauto's en tanks van de Italianen konden gebruiken.

Haile-Selassie, de keizer van Abyssinië die door de Italianen was afgezet keert op 5 mei 1941 terug uit Londen nadat hij door Mussolini vijf jaren in Londen was verbannen.

Haile Selassie keizer van Abyssinië

De zware verliezen door de Italianen waren voor Hitler aanleiding om het Afrika corps onder leiding van luitenant generaal Erwin Rommel naar Afrika te sturen. Op 10 februari 1941 zetten de eerste Duitsers voet aan wal in Noord Afrika gevolgd door de pas tot luitenant generaal bevorderde Erwin Rommel die op 12 februari in Tripoli, de hoofdstad van Libië arriveerde.

Rommel maakte snel vorderingen en bereikte op 3 april 1941 Benghazi dat op de Britten werd heroverd. Op 10 april 1941 nam hij Toebroek, de eerder genoemde havenstad met 5000 inwoners in Libië, niet ver van de Egyptische grens. Op 13-15 april 1941 viel Rommel de stad aan die door de Australiërs verdedigd werd. Lange tijd hielden de Australiërs en later ook Britten en Polen stand en bleef de strijd onbeslist. Rommel paste trucs toe om de Britten te misleiden. Zo plaatste hij vliegtuigmotoren op vrachtwagens die al blazend enorme stofwolken veroorzaakten. Op de meer open plekken liet hij vrachtwagens rijden die van boven als tanks vermomd waren. De Engelsen werden zo op het verkeerde been gezet, want de Duitsers vielen op andere plaatsen aan dan door de Britten verwacht werd. Door vriend en vijand werd Rommel daarom wel de woestijn-vos genoemd. In juni 1942 hadden de Duitsers en Italianen de Britten verslagen bij Gazala, een plaats ten Westen van Toebroek.

Op 18 tot 25 november 1941 werd door de Engelsen de operatie Crusader gestart. Men slaagde echter niet om de Duitsers terug te dringen. De Duitse tanks, Panzerkampfwagen IV, genoemd waren beter dan de Honeys van de Britten. Men rekende drie Honeys voor één Panzerkampfwagen IV.

De M3 Stuart tank (Honey).

De M3 Stuart tank kwam in 1941 in Amerika van de band rollen. Vanwege zijn wendbaarheid en gemakkelijke bediening werd deze tank door de Britten liefkozend Honey genoemd. De tank was echter niet opgewassen tegen de technisch betere Duitse tanks.

Bovendien beschikten de Duitsers over antitankwapen dat als eighty/eight 88 werd aangeduid en dat zeer bedreigend was. Men kon er mee een tank van de vijand vernietigen op een afstand als de vijand nog niet in staat was om hetzelfde te doen. Tijdens operatie Crusader werd hard gevochten

Het is wellicht interessant te vermelden dat luitenant-kolonel David Silvertop (toen nog in de rang van majoor), die later in St. Anthonis zou sneuvelen, als commandant van het derde Royal tank Regiment aan operatie Crusader deelnam.

Panzerkampfwagen IV van de Duitsers.

Rommel beschikte over twee divisies goed getrainde en gemotiveerde soldaten. Rommel kwam in februari 1941 voor de Duitsers op een gunstig moment omdat, zoals eerder vermeld, de Engelsen toen een flink deel van de strijdkrachten hadden terug getrokken om deel te nemen aan de strijd in Griekenland waar de Duitsers waren binnengevallen.

Rommel was van plan Toebroek als vestigingsplaats te gebruiken en om van daar uit zijn soldaten richting Caïro en het Suez kanaal te sturen. In januari 1942 was Rommel zover dat hij de Engelsen teug drong in de richting van Egypte. Op 21 juni 1942 viel Toebroek met veel voorraden, in Duitse handen. Rommel werd daarom door Hitler bevorderd tot veldmaarschalk. Hij was met 50 jaar oud de jongste veldmaarschalk ooit.

Tijdens de operatie Crusader die door generaal Sir Claude Auchinleck was gestart werd generaal Sir Alan Cunningham tijdelijk door generaal Sir Neil Ritchie vervangen.

Cunningham was eerder door generaal Sir Archibald Wavell, commander in chief of the Middle East, in augustus 1941 tot commandant van het achtste leger in Noord Afrika benoemd. De verdienste van Cunningham was geweest dat hij de Italianen praktisch uit Oost Afrika had verdreven.

Cunningham vond vanwege de eerder door Rommel veroorzaakte verliezen de geplande operatie Crusader te voorbarig.

Luitenant generaal Sir Neil Ritchie

Luitenant generaal Erwin Rommel

Rommel slaagde er in om in juli 1942 El Alamein dat behoorlijk kort bij Caïro gelegen is te bereiken. Vanaf 31 augustus tot 23 oktober werd hard gevochten. Deze veldslag wordt wel de eerste slag om El Alamein genoemd. Het gevaar dat de Duitsers het Suez kanaal zouden bereiken werd denkbeeldig en Churchill gaf opdracht dat in El Alamein ten koste van alles moest worden stand gehouden.

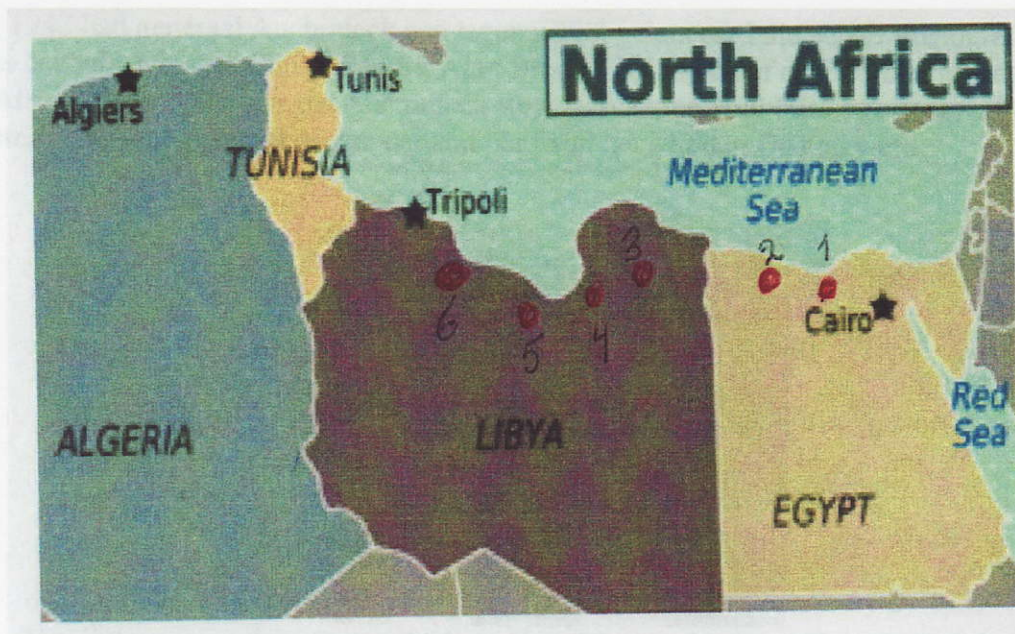
Daarom zette generaal Auchinleck er alles op om El Alamein, dat tussen de Middellandse zee en de woestijn lag ingeklemd en daarom goed te verdedigen was, te behouden.

El Alamein ligt 500 km ten Oosten van Toebroek en maar 100 km van de Egyptische havenstad

Alexandrië en 230 km van de hoofdprijs het Suez kanaal.

een zogenaamde "armoured car" die tijdens de strijd in N. Afrika gebruikt werd

- 1) El Alamein 2) Mersa Matruh 3) Tobruk 4) Gazala 5) El Agheila 6) Mareth line

Engelse soldaten vechtend bij El Alamein.

Ondertussen was de positie van de Britten er op vooruit gegaan. Met hun vliegtuigen die vanaf Malta opstegen en de onderzeeboten die in de Middellandse zee steeds sterker aanwezig waren werd hun invloed steeds groter.

Bovendien waren de Duitsers in juni 1941 de Sovjet Unie binnen gevallen en was de interesse van Hitler ten aanzien van Afrika wat verflauwd.

In Juli 1942 had generaal Auchinleck een tegenaanval gelanceerd die echter mislukte. Begin augustus bezocht Winston Churchill en Sir Alan Brook (British chief of the Imperial general staff) Noord Afrika. Het gevolg was dat Auchinleck werd vervangen door luitenant generaal Bernard Montgomery terwijl generaal Alexander staf chef van het Midden Oosten werd.

General Alexander, Mr Churchill and General Montgomery

Van links naar rechts: generaal Alexander, Winston Churchill en generaal Montgomery.

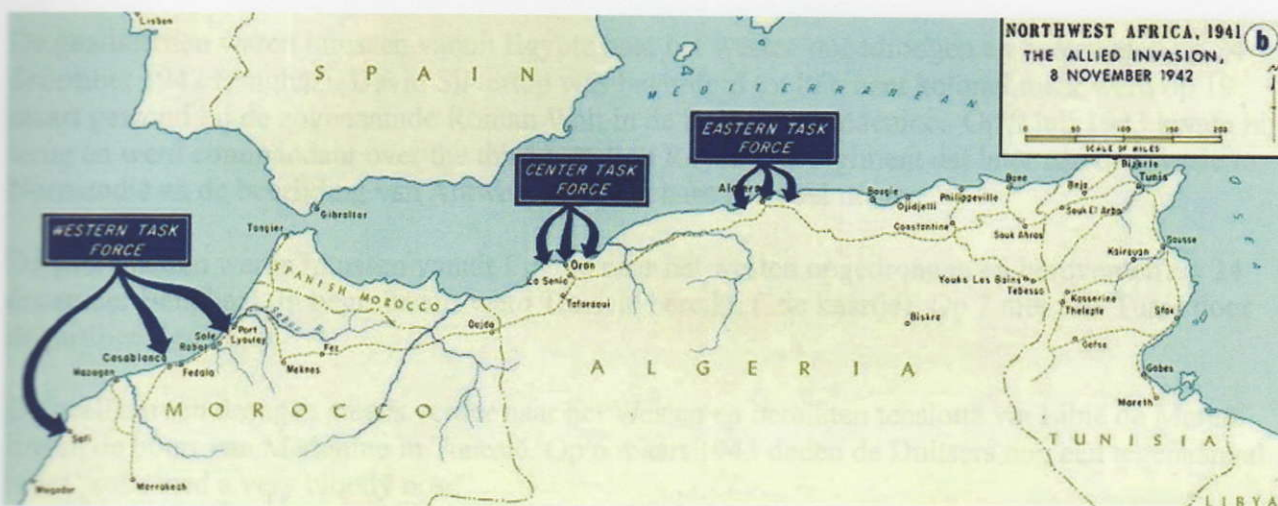
In augustus 1942 was Erwin Rommel met ziekte verlof naar Duitsland gegaan. Hij leed aan een midden-oor ontsteking en was "completely physically worn out".

Toen Montgomery op 23 oktober 1942 aanviel kwam Rommel snel terug naar Afrika en zette zijn overgebleven tanks in. Montgomery kon echter juist over 300 gloednieuwe Amerikaanse Sherman tanks beschikken en het werd duidelijk dat het tij nu langzamerhand begon te keren.

De tweede slag om El Alamein duurde van 23 oktober tot 5 november, 1942. Montgomery had ervoor gezorgd dat de aanval onverwachts plaats vond. Hij had een pijnpijn laten aanleggen dat geen echte pijnpijn was en omdat deze zogenaamd niet klaar was zette hij de Duitsers op het verkeerde

been. Bovendien had hij een valse lijst van de door de Britten gelegde antitankmijnen, in handen van de Duitsers gemanipuleerd. Ook waren er in Engeland opblaasbare rubber tanks gemaakt die hier en daar konden worden neergezet om zo de Duitsers te misleiden. Tot overmaat van ramp was de plaatsvervanger van Rommel generaal Stumme op 23 oktober aan een hartaanval overleden. Rommel was op 25 oktober daarom snel uit Duitsland teruggekeerd.

Montgomery beschikte over 200.000 man en 1000 tanks, terwijl de Duitsers over 218 tanks en de Italianen over 278 tanks beschikten die wel rijdende doodskisten werden genoemd. Na een hevig gevecht moest Rommel terug trekken. Hij verloor 55.000 man, waarvan 30.000 krijgsgevangenen en negen generaals, 1000 kanonnen en 450 tanks. De geallieerden hadden 13.500 man, 100 kanonnen en 500 tanks verloren. Tegen het bevel van Hitler in trok Rommel tenslotte zijn troepen terug. Montgomery kreeg de adellijke titel Viscount Montgomery of El Alamein. Ook de Zuid Afrikanen, de Nieuw Zeelanders, de Australiërs, de Polen en Sikhs en Gurkhas uit India namen aan de strijd deel.

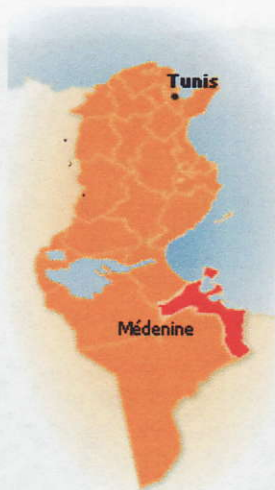
Operation TORCH

Ondertussen waren de Amerikanen en Engelsen op 8 november 1942 geland in Noord Marokko en Algerije. Deze landing werd operation Torch genoemd. Aanvankelijk verzetten de Franse militairen, die afhankelijk waren van de zogenaamde Vichy regering in Frankrijk zich tegen de geallieerden. Na korte tijd verenigden zij zich met hen en namen deel aan de strijd tegen de Duitsers en Italianen.

Op 19 februari 1943 deed generaal Hans-Jürgen von Arnheim nog een laatste offensief tegen de Amerikanen in het Westen. De ongeoefende Amerikanen leden zware verliezen en de Kasserine pas in Tunesië werd door de Duitsers veroverd. De Amerikanen waren bovendien in het nadeel omdat hun materiaal niet dezelfde moderne kwaliteit had dan dat van de Duitsers.

Rommel kon voor het eerst beschikken over enkele gevaarlijke Tiger tanks die voorzien waren van het nog gevaarlijker 88 millimeter geschut. De Duitsers verloren 2000 man, terwijl de geallieerden 10.000 man verloren waarvan 6.500 Amerikanen. Bovendien werden 235 tanks verloren. De Amerikanen leerden echter snel en generaal George Patton bleek een expert op het gebied van tanks.

Eerst hadden 30.000 Amerikanen bij de Kasserine pas gevochten. 300 Gesneuvelden, 3000 gewonden en 3000 werden gevangen genomen of werden vermist. Het tweede corps waarover luitenant-generaal George Patton op 6 maart 1943 het bevel ging voeren, verloor alleen al 183 tanks, 208 artillerie stukken en 512 voertuigen zoals vrachtwagens en jeeps.

De geallieerden waren intussen vanuit Egypte naar het westen opgedrongen en heroverden op 24 december 1942 Benghazi. David Silvertop was bevorderd tot luitenant kolonel maar werd op 19 maart gewond bij de zogenaamde Roman Wall in de buurt van Médénine.. Op 9 juli 1943 kwam hij terug en werd commandant over the third battalion Royal tank regiment dat later aan de invasie in Normandië en de bevrijding van Antwerpen en Brabant zou deel nemen.

De geallieerden waren intussen vanuit Egypte naar het westen opgedrongen en heroverden op 24 december Benghazi. In begin maart werd Tunesië bereikt. (zie kaartje). Op 7 mei was Tunis door de geallieerden bezet.

De geallieerden drongen steeds verder naar het Westen en bereikten tenslotte via Libië de Mareth line in de buurt van Medenine in Tunesië. Op 6 maart 1943 deden de Duitsers nog een tegenaanval maar "sustained a very bloody nose"

De 8th Armoured Brigade speelde een grote rol in de opmars van bijna 3000km van El Alamein naar Tunis. Het derde bataljon, waarover David Silvertop het bevel voerde, was een onderdeel van de 8th brigade. . Op het laatst van de strijd was brigadier Roscoe Harvey commandant van de 8th brigade. Hij zou op 25 september 1944 in St. Anthonis tegelijk met kolonel Silvertop en kolonel Orr gewond raken. Op 6 april kreeg de 8th brigade voor het eerst te maken met de nieuwe tiger tanks van de Duitsers.

Duitse Tiger tank

De Roman Wall in Tunesië waar David Silvertop gewond werd.

Op 13 mei 1943 kwam er een einde aan de strijd in Noord Afrika. 200,000 Duitse en Italiaanse manschappen gaven zich over. Veldmaarschalk Erwin Rommel was op 9 maart 1943 voorgoed door Hitler naar Duitsland terug geroepen om hem de persoonlijke nederlaag te besparen. Op 11 maart was hij onderscheiden met het ridderkruis met eikenblad met zwaarden en briljanten. Hij werd nu door Hitler belast met het commando over de Atlantic wall, die een eventuele invasie van de geallieerden moest tegen houden

Wall

Hier eindigde de strijd van de 8th Armoured Brigade in Noord Afrika, die vaak een wanhopige strijd had moeten voeren tegen een moderner bewapende vijand. Overdag was het vaak intens heet en 's nachts bitter koud. Toch wisten deze Engelse soldaten geplaagd door zandstormen en op een rantsoen van twee liter water per dag en een door fijn zand bedorven voedsel, de strijd tot het bittere einde vol te houden.

Duitse Tiger tank

M4 Sherman tank

Roosevelt en general Marshal zorgden ervoor dat het 8ste leger 300 nieuwe Amerikaanse M4 Sherman tanks en 100 stuks gemotoriseerde kanonnen kreeg voor de tweede slag om El Alamein. De gemoderniseerde Sherman tank woog 30 ton, had een 75 mm kanon en was sneller dan de Honey en M3 Grant tank. Er werden er meer dan 40.000 van gemaakt in Amerika.

Lieutenant General Sir Bernard Cyril Freyberg was geboren in Engeland. Zijn ouders emigreerden naar het westen dat was naar Nieuw Zeeland. Hij kreeg een uitstekende opleiding en bleek uit in sport. Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog ging hij vrijwillig naar Engeland en meldde zich bij het leger. Hij maakte carrière in het leger en kreeg zelfs het Victoria Cross voor dapperheid. Na het uitbreken van de tweede wereldoorlog werd hij door de Nieuw Zeelandse overheid gevraagd om het commando van de Nieuw Zeelandse troepen op zich te nemen. Later werd hij bevorderd tot Governor General of New Zealand. Hij was zeer gevleerd door zijn soldaten en werd zeer respecteerbaar genoemd tijdens de strijd in Noord Afrika. Churchill noemde hem met respect "My darling". De Nieuw Zeelandse divisie had onder zijn leiding een groot aandeel vanaf het begin tot het eind in de strijd in Noord Afrika.

Deelname Nieuw Zeeland aan tweede wereldoorlog.

Luitenant generaal Sir Bernard Cyril Freyberg was geboren in Engeland. Zijn ouders emigreerden toen hij twee jaar was naar Nieuw Zeeland. Hij kreeg een uitstekende opleiding en blonk uit in sport. Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog ging hij vrijwillig naar Engeland en meldde zich bij het leger. Hij maakte carrière in het leger en kreeg zelfs het Victoria Cross voor dapperheid. Na het uitbreken van de tweede wereld oorlog werd hij door de Nieuw Zeelandse overheid gevraagd om het commando van de Nieuw Zeelandse troepen op zich te nemen. Later werd hij benoemd tot Governor General of New Zealand. Hij was zeer gevierd door zijn soldaten en werd zelf negen keer gewond tijdens de strijd in Noord Afrika. Churchill noemde hem met respect "My salamander"

De Nieuw Zeelandse divisie had onder zijn leiding een groot aandeel vanaf het begin tot het eind in de strijd in Noord Afrika.

Van links naar rechts : Sir Winston Churchill, Major-generaal Leslie Morshead

De "medium bomber" de North American B-25 Mitchell was de meest succesvolle bommen werper die in Noord Afrika werd gebruikt. Er werden er ongeveer 10.000 van gebouwd. Ook in de Pacific voldeed dit toestel goed. Het waren de Mitchells die voor het eerst in staat waren om vanaf het vliegdekschip de Hornet rechtstreeks Japan aan te vallen.

Van links naar rechts : Sir Winston Churchill, Major-general Leslie Morshead

Australische deelname aan de tweede wereldoorlog.

In de tweede wereld oorlog, die van 1939 tot 1945 duurde, namen ongeveer een miljoen Australische mannen en vrouwen als militair aan de oorlog deel. In het begin hoofdzakelijk in Noord Afrika maar later naar de Pacific tegen de Japanners. In 1941 namen 14.000 Australische soldaten deel aan de gevechten in Toebroek en El Alamein in Noord Afrika. Na de verovering door Rommel van Toebroek in augustus 1941 gingen de 6de en 7de divisies naar Nieuw Guinea tegen de Japanners. De 9de divisie bleef onder commando van generaal-majoor Leslie Morshead (1889-1959) in Noord Afrika.

In totaal werden 30.000 Australische militairen gevangen genomen en 39.000 verloren hun leven. Twee derde van de krijgsgevangenen vielen in Japanse handen waarvan er 35 % dat met de dood moesten bekopen. De soldaten die in Duitse handen vielen hadden een grote kans om later terug naar Australië te kunnen gaan. Dat zal vooral te danken zijn geweest omdat Rommel zijn krijgsgevangenen op een fatsoenlijke manier behandelde.

Leslie Morshead was in Australië geboren en opgevoed. Gedurende de eerste wereld oorlog vocht hij in Frankrijk. Hij werd bevorderd tot luitenant kolonel. Hij was niet groot van stuk maar zeer kordaat in zijn gedrag. Tegen de aanval van Rommel op Toebroek wist hij de stad 8 maanden te behouden. Hij wist door aanvallen die listig waren opgezet voorraden aan de Duitsers te ontfutselen. Door de Duitsers werd hij daarom "Ali Baba and his 40.000 thieves" genoemd. In juli vond hij dat zijn soldaten te vermoeid waren en in hun gezondheid achteruit gingen. Daarom vroeg hij aan generaal Auchinleck om vervanging. Een regiment werd vervangen door een "Polish Carpatian brigade" In maart 1942 werd Morshead bevorderd tot luitenant -generaal. Het succes van de tweede slag om El Alamein was vooral te danken aan de 9de Australische divisie onder generaal Morshead. Het betekende wel een verlies van 1,177 doden, 3,629 gewonden en 193 vermisten.

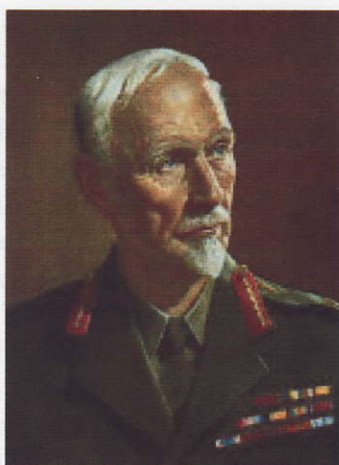
Luitenant-generaal Leslie Morshead

Zuid Afrikaanse deelname aan de tweede wereldoorlog

Generaal-majoor Daniël (Dan) Pienaar.

Op 4 september 1939 verklaarde Zuid Afrika de oorlog aan Duitsland. Dat was niet zonder slag of stoor gegaan, want zeer veel Zuid Afrikaanse boeren waren anti-Engels. Dat had waarschijnlijk nog mede te maken met de boeren oorlog. Vooral de ossewabrandwag organisatie onder Jan Vorster, was een extreem fascistisch-nationalistische beweging die zeer anti-British was. De nationalistische president Hertzog trad af toen in 1939 aan Duitsland de oorlog werd verklaard. Tijdens de daarop volgende verkiezingen werd generaal Jan Christian Smuts (1870-1950), die zeer pro-Engels was minister-president.

Veldmaarschalk Jan Christian Smuts

Hoewel hij tijdens de Britse inval in 1900 generaal van de boeren was geweest, hadden de Engelsen zijn sympathie. Churchill had zeer veel respect voor Smuts en raadpleegde hem vaak. Hij werd in 1941 bevorderd tot Engelse veldmaarschalk en was al in 1939 uitgenodigd om lid te worden van het British Imperial War Cabinet. Smuts had behalve in Zuid Afrika ook in Cambridge, Engeland rechten gestudeerd.

Lucas Majozi DCM (1916-1969)

Generaal-majoor Daniël Pienaar werd 10 maart 1942 commandant van de eerste Zuid Afrikaanse Infanterie Divisie en leed zware verliezen tegen Rommel. Op 21 juni 1942 moesten twee Zuid Afrikaanse brigades zich overgeven tijdens de gevechten bij Toebroek. In totaal verloren de Zuid Afrikanen 3394 man aan doden, gewonden en krijgsgevangenen. Wel hadden ze van de 162 Duitse tanks er 72 weten te vernietigen. Tijdens de tweede slag om El Alamein in het najaar van 1942, speelde de eerste divisie van Zuid Afrika een belangrijke rol.

Het was in die tijd niet toegestaan dat zwarte mensen soldaat van het Zuid-Afrikaanse leger werden. Wel fungeerden ze bijvoorbeeld als brancard drager. Ze zouden echter nooit tegen blanken mogen vechten. Lucas Majozi werd beroemd omdat hij tijdens de gevechten in El Alamein , op 23 oktober 1942, zelf gewond door kogels en granaat scherven tientallen zwaar gewonden met gevaar van eigen leven uit het front wist te redden. Toen zijn mede helpers buiten gevecht waren gesteld en hem niet langer konden helpen , haalde hij een aantal zwaar gewonden terug door ze op zijn rug te nemen. Ook na het bevel van zijn meerdere om terug te trekken ging hij door met zijn heldhaftig werk totdat hij de volgende dag door bloedverlies niet meer kon. Hij was de enige zwarte soldaat die met de tweede hoogste Engelse onderscheiding na het Victoria Cross, de Distinguished service order Medal (DCM) werd beloond. Het was ook heel apart dat hij tijdens de parade in Egypte na het einde van de gevechten in Noord Afrika door generaal majoor Daniël Pienaar geprezen werd. Hij zei letterlijk: "He is a man of whom South Africa can well be proud". Dat was in de tijd dat de apartheid gold zeer bijzonder, omdat negers als minderwaardig werden beschouwd. Tijdens een vliegtuig ongeluk op 19 december 1942 verongelukte generaal Daniël Pienaar in Kenia op weg naar huis in Zuid Afrika.

The Distinguished Conduct Medal

The citation to the Award says:

'On the night of October 23-24, Majozi accompanied his company into action as a stretcher-bearer. In the later stages of the action when he was within 100 yards of the enemy and under heavy fire, he thought nothing of his personal safety and continued to evacuate casualties assisted by co-bearers.

He was then wounded by shrapnel, but he continued evacuating the wounded. Told by a medical corporal to go back to the regimental aid post, he replied that there were many wounded men still in the minefield.

He went back, and with the assistance of other stretcher-bearers, he brought back more wounded. After his co-bearer had become a casualty, he did not waver, but carried wounded men back alone on his back to the aid post.

When he was eventually told by the Company Commander to go back, he smilingly refused and remained on duty, working incessantly till he collapsed next morning through sheer exhaustion, stiffness, and loss of blood. His extreme devotion to duty and gallant conduct under continuous enemy fire throughout the night saved the lives of many wounded men who would otherwise have died through loss of blood or possible further wounds.'

Poolse deelname aan de tweede wereldoorlog.

In 1939 kwam de Poolse generaal Wladislaw Sikorsky met het idee om een brigade militairen in het buitenland te stationeren. In april 1940 had zich een brigade Poolse soldaten in Syrië gevestigd. Syrië was een voormalige Franse kolonie en stond onder mandaat van Frankrijk. De Poolse militairen werden een deel van de zogenaamde "french army of the Levant". Na de capitulatie van Frankrijk kwam Syrië onder het mandaat van de Frans-Duitse Vichy regering. Daarom vertrok de Poolse brigade in juni 1940 naar Palestina dat onder mandaat van Engeland stond. De Poolse eenheid bestond toen uit ongeveer 5000 zeer gemotiveerde militairen, waarvan 25% een hogere opleiding had. Spoedig vertrokken de Polen naar Egypte en op 18 augustus 1942 vochten zij bij Toebroek in Libië.

General Alexander inspects Polish tank crews parading in front of their captured German Panzer III's which have been immaculately resprayed in British sand paint, and given new markings. This photograph was taken on September 12th 1942 at The Middle East School of Artillery, Elmaza, near Cairo. These PzKw III's are in first class condition, replete with spare road wheels and tracks and have been given red, white, red recognition signs on the turret sides, continued down the hull sides. They have been given a consecutive monomic numbering system on the turret sides. Although it could be safely said that these tanks would not be, or were not used in action by the allies, their appearance is very interesting to modelling enthusiasts, especially those who may be looking for a totally different finish for their Panzer III's. (IWM).

#5

Generaal Alexander inspecteert Poolse tank bemanning met hun buitgemaakte Duitse Panzer III tanks in Noord Afrika september 1942.

Op 22 juni 1941 viel Hitler de Sovjet-unie binnen. Er waren in de Sovjet-unie zeer veel Poolse dwang-arbeiders en gevangen genomen militairen en burger intelligentsia.. Hun aantal werd op anderhalf miljoen geschat. In april-mei 1940 werden ongeveer 22,000 officieren die tijdens de Sovjet invasie van 1939 in Polen gevangen genomen waren vermoord en in de bossen van Katyn begraven. (the Katyn forest massacre).

Generaal Sikorski was inmiddels president van de Poolse regering in ballingschap in Groot Brittannië.

Met behulp van Winston Churchill wist hij het bij Stalin gedaan te krijgen dat er in Rusland de daar verblijvende Polen een leger-corps mochten oprichten. Churchill wees Stalin er op dat het leger-corps nodig was om in Noord Afrika generaal Rommel tegen te houden. Het gevaar was dat anders

de Duitsers het Suez kanaal wel eens zouden kunnen bezetten en dan was het met de olie toevoer naar de geallieerden gedaan. Stalin gaf toestemming en liet generaal Wladislaw Anders (1892-1970), die in Moskou gevangen zat vrij om deze klus te klaren. Op 4 augustus werd generaal Anders bevelhebber van dit op te richten Poolse leger. Door de Engelsen werd voor kleding en uitrusting van de soldaten gezorgd. Via Iran en Irak ging het nu genoemde tweede Poolse legerkorps naar Palestina en zo naar Noord Afrika. Later hebben deze soldaten onder leiding van generaal Anders deel genomen aan de gevechten in Italië en vooral Monte Casino.

Op 26 februari 1942 gaf opperbevelhebber en inmiddels minister president Sikorski aan generaal Wladislaw Maczek opdracht om een pantser divisie in Engeland op te richten.

Generaal Maczek had tegen de Russen en Duitsers gevochten die Polen in 1939 waren binnen gevallen. Op 19 september moest hij zich na zware gevechten tegen de Duitsers met zijn brigade over de grens met Hongarije terugtrekken. Zij werden daar geïnterneerd. Hij wist met een aantal van zijn soldaten te ontkomen en kwam na omzwervingen in Frankrijk terecht. Op 16 -17 juni 1940 levert hij ten Zuiden van Parijs hevige gevechten tegen de Duitsers. Bij de capitulatie vernietigt hij zo veel mogelijk van het materiaal en ontsnapt met zijn mannen naar Engeland. In februari 1942 krijgt hij opdracht van president Sikorski een pantser divisie te formeren. De vrijwilligers kwamen van over de hele wereld vandaan. Zijn pantser-divisie bestond later uit 16,000 goed geoefende soldaten.

Zij namen deel aan de invasie en bevrijdden Zeeuws Vlaanderen en Breda. Generaal Maczek en ook de andere Poolse generaals zijn nooit meer naar Polen kunnen gaan. Ze zouden door de communistische regering als verraders zijn beschouwd. Generaal Maczek stierf 102 jaar oud in Edinburgh en is begraven bij zijn soldaten op de Poolse erebegraafplaats in Breda.

Luitenant-generaal Wladyslaw Anders (1892-1970)

generaal Stanislaw Sikorski minister-president van de Poolse regering in ballingschap

Op 22 december werd het stoffelijk overschot van generaal Stanislaw Maczek in het gemeentehuis van Breda, bewaakt door Nederlandse veteranen, ten toon gesteld. Hij werd op zijn wens begraven op het Poolse ere-kerkhof Ettense baan in Breda.

Generaal Stanislaw Maczek

generaal Stanislaw Sikorski minister-president van de Poolse regering in ballingschap

Generaal-majoor Stanislaw Franciszek Sosabowski (1892-1967)

Na de strijd tegen de Duitsers en russen die Polen waren binnengevallen, kwam kolonel Sosabowski via Hongarije in Frankrijk. Daar meldde hij zich op 22 december 1939 bij opperbevelhebber en president van de Polen generaal Sikorski. Na de capitulatie van de Fransen in mei 1940 organiseerde Sosabowski de evacuatie van een groot deel van het Poolse leger naar Engeland. In Engeland vroeg hij aan president Sikorski om een parachutisten eenheid op te richten bestaande uit Poolse vrijwilligers die over de wereld, vooral in Canada en Amerika verspreid waren. Zijn bedoeling was een onafhankelijke parachutisten brigade te stichten die in Polen kon worden ingezet als dat voor handen lag zoals bijvoorbeeld bij de bevrijding van Warschau. Op 23 september kon hij beginnen met opleiding en oefening in Schotland. Hij wist de soldaten ondanks zijn zeer strenge en harde opleiding aan zich te binden. Ook militairen met een strafblad kregen bij hem een kans en hij werd zelden in hen teleurgesteld. In september 1942 was zijn brigade de best getrainde en meest gemotiveerde parachutisten eenheid met 180 officieren en 2700 onderofficieren en manschappen. De Engelse legerleiding wilde niets liever dan het commando voeren over deze parachutisten temeer omdat ze zelf goed opgeleide parachutisten tekort kwamen. Ondanks het verzet van Sosabowski stonden de Polen op invasie dag 6 juni 1944 onder Engels bevel. Als tegemoetkoming werd Sosabowski bevorderd tot generaal-majoor. Het was op dezelfde dag waarop een regiment-vaandel, waarin een negentien eeuws kazuifel van de kardinaal van Warschau was verwerkt, via ondergrondse kanalen in Engeland was aangekomen. De parachutisten hadden van omgesmolten shillings, die zij als soldij hadden ontvangen, de eretekens voor hun generaal laten maken. Tegen de zin van Sosabowski werd op 17 september 1943 Market Garden gestart. Hij was het met prins Bernard eens dat het nog niet het juiste tijdstip was voor een dergelijke gecompliceerde operatie. Om de Engelse parachutisten te hulp te komen landde Sosabowski met zijn soldaten op 21 september in Driel bij Arnhem. 23% van zijn manschappen werden gedood of zwaar gewond. 80 Man werd meestal gewond krijgsgevangen gemaakt. Later werd zeer onsportief de schuld van het mislukken door Montgomery en andere Engelse generaals aan de Polen geweten. Dit was temeer pijnlijk omdat Sosabowski tegen Market Garden had gewaarschuwd. Bovendien waren de Polen de Engelse te hulp gekomen en hadden veel Engelse slachtoffers kunnen voorkomen door hun aftocht over de Rijn te dekken. Op 25 december

ging de brigade in hongerstaking omdat Sosabowski door de jaloerse Engelse legerleiding werd ontheven van zijn functie. Op verzoek van Sosabowski stopten de militairen met hun verzet. Na de oorlog bleef hem niets over dan tot zijn 75 ste als fabrieksarbeider te werken. Op 25 september 1967 overleed generaal majoor Stanislaw Franciszek Sosabowski. Op 14 oktober 1967 werd hij met militaire eer begraven op de militaire begraafplaats in Powaski in Warschau. Op 31 mei 2006 hechtte koningin Beatrix de Militaire Willems-orde aan het vaandel van de 1ste Poolse onafhankelijke parachutisten brigade. De militaire Willemsorde is de hoogste militaire onderscheiding van Nederland.

Postuum werd door de koningin de bronzen leeuw aan twee kleinzoons van Sosabowski

overhandigd.

De bronzen leeuw is een koninklijke onderscheiding die wordt toegekend aan mensen die zich opvallend dapper hebben gedragen.

Militaire Willemsorde toegekend aan de Poolse 1ste onafhankelijke parachutisten brigade.

• Stanislaw Sosabowski

Willems-Orde voor Poolse Parachutisten

door Charles Sanders

DEN HAAG, vrijdag

De 1e Onafhankelijke Poolse Parachutisten Brigade die in september 1944 bij Arnhem landde, krijgt de Militaire Willems-Orde (MWO), de hoogste militaire onderscheiding van ons land, die sinds de Korea-oorlog niet meer werd toegekend.

De beroemde commandant van de eenheid, generaal Stanislaw Sosabowski, wordt postuum geëerd met de Bronzen Leeuw,

die onmiddellijk na de MWO komt.

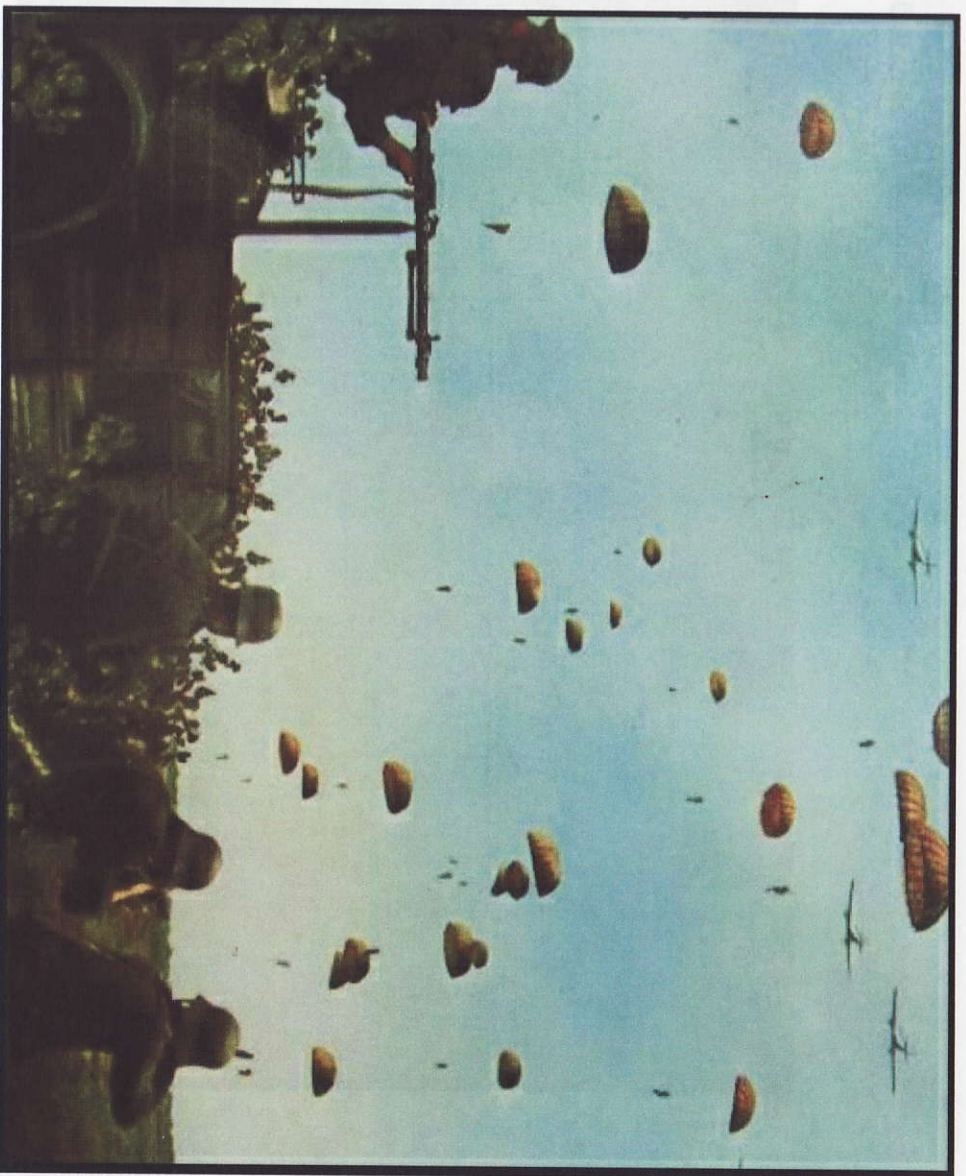
Dit besluit wordt vandaag door het kabinet bekendgemaakt, zo melden bronnen in Den Haag.

Onderzoekers van de Kanselarij der Nederlandse Orden en het Kapittel der MWO hebben zeven maanden lang in Polen en Engeland archieven geraadpleegd en overlevenden gesproken.

Het eren van de Polen, die tijdens Operatie Market Garden, de luchtlandingen bij Arnhem, een

heldhaftige rol speelden maar later door de Engelsen van wanprestaties werden beticht, was de laatste wens van prins Bernhard.

De prins verklaarde vlak voor zijn dood in een televisie-interview dat het ontkennen van de Poolse prestaties hem al sinds 1944 pijn deed. Vooral het trieste lot van generaal Sosabowski vond Bernhard vreselijk. Hij noemde het een schande dat de parachutist nooit een Nederlandse onderscheiding kreeg.

De Poolse parachutisten onder Duits vuur op 21 september bij Driel.

De Canadese troepen bij de aanval op de Duitse vesting van Breda. De Nederlandse soldaten waren meestal leden van de bekende Gurkha regimenten uit het berggebied van Nepal. Het viel de Engelsen op dat deze soldaten zeer dapper waren en uitstekend geschikt waren om onder zeer zware omstandigheden een enorm afweerplan te voeren. Soms werden zij samen met de Gurkha soldaten als beschermers op de linie geplaatst en het was op die manier zo geïllustreerd. De Gurkha bijdrage bleef tot elf jaar na de oorlog goed gekend zijn door de lokale bevolking.

Nadat India zelfstandig werd in 1947 werden een aantal Gurkha regimenten ingetrokken van het Indiase leger. Een deel van de Gurkha bleef in het Verenigd Koninkrijk en werd als regiment in Maleisië gerecruteerd, waar zij zich bevinden in jungle gebieden.

Daarom Gurkha soldaten worden overal ter wereld deel van de Britse krijgsmacht en worden ze ook in het Verenigd Koninkrijk.

Zo namen zij deel aan de Falkland-eilanden oorlog in 1982 en de Engelse goederen posten aan boord van de Argentijnse waterpost versnel werd dat de Gurkha's er aan kwamen. Dit was voor de Argentijnen een verspreiding van een andere lijn. "De pilj van de Maarten te geven". Ook al waren de Gurkha soldaten waren de Gurkha's in de oorlog. Als parachutisten bevonden ze de enige voorzorg van het leger om de operatie.

In 1947 namen zij deel aan de Falkland-eilanden oorlog in 1982 en de Engelse goederen posten aan boord van de Argentijnse waterpost versnel werd dat de Gurkha's er aan kwamen. Dit was voor de Argentijnen een verspreiding van een andere lijn. "De pilj van de Maarten te geven".

Toen in 2007 was 2.500 man sterke NAVO-rijden met een val in het land moest hervaren, was het belangrijk dat de Gurkha's te voet worden gegaan door de massalen. Het is belangrijk om de wissel van het leger te wisselen en het is belangrijk.

In de tweede wereldoorlog was men zij overal in de Pacific en ook in Europa. Als onderdeel van het

De Gurkha's

Engelse Gurkha's tijdens oefening met Amerikaanse mariniers.

De Gurkha's komen uit Nepal. Toen de Engelsen in 1814 Nepal trachten te onderwerpen lukte dat niet. De Nepalese soldaten waren meestal leden van bepaalde Gurkha stammen uit het berggebied van Nepal. Het viel de Engelsen op dat deze soldaten zeer dapper waren en uitstekend geschikt waren om onder zeer zware omstandigheden toch optimaal functioneerden.

Spoedig namen de Engelsen Gurkha soldaten als huurlingen op in hun leger en dat is tot op dit ogenblik zo gebleven. De Gurkha brigade bestaat uit elite soldaten die zeer goed getraind zijn deels ook als parachutist.

Nadat India zelfstandig werd in 1948 werden een aantal Gurkha militairen toegevoegd aan het Indiase leger. Een deel van de Gurkha's bleef in het Engelse leger en werd als regiment in Maleisië gevestigd, waar zij zich trinden in jungle gevechten.

Bataljons Gurkha soldaten namen overal ter wereld deel aan de Engelse krijgsv verrichtingen zowel nu als in het verleden.

Zo namen zij deel aan de Falkland-eilanden oorlog in 1982 en de Engelsen gooiden pamfletten boven de Argentijnen waarop vermeld werd dat de Gurkha's er aan kwamen. Dit was voor de Argentijnen dan aanleiding om onmiddellijk "de pijp aan Maarten te geven".

Ook tijdens de Balkan oorlog waren de Gurkha's in Kosovo. Als parachutisten beveiligden ze de wegen waarlangs het leger wilde optrekken.

In Oost Timor fungeerden zij als peace keeping force .

Sinds 2007 zijn zij ook in Afghanistan in Urusgan en Helmand.

Toen in 2007 een 2.500 man sterke NAVO-strijdmacht een vallei in Helmand moest heroveren, was het logisch dat de Gurkha's te voet voorop gingen door de maïsvelden, boomgaarden en de wirwar van irrigatiekanalen en lemen muurtjes.

In de tweede wereldoorlog vochten zij overal in de Pacific en ook in Europa. Als onderdeel van het

Engelse leger waren ze van het begin tot het eind in Noord Afrika van El Alamein tot Tunis. Ook in Italië, Griekenland namen ze aan de strijd deel en bij Monte Casino kregen ze het zwaar te verduren toen ze werden ingezet tegen de Duitse eerste parachute divisie waarvan door de Engelsen gezegd werd dat het "one of the greatest fighting formations ever to take field" was. Van de iets minder dan 1000 Gurka's bleven slechts acht officieren en 177 manschappen over.

Jaarlijks melden zich in Nepal duizenden jonge Gurkha's voor het leger. Hiervan worden 230 geschikte jongens gekozen voor de Gurkha brigade die onderdeel is van het Engels leger.

Ook gaan een aantal Gurkha's naar het politie corps van Singapore. De minister president van Singapore Lee Kuan Yew zei hierover in zijn boek:

"When I returned to Oxley Road [Lee's residence], Gurkha policemen (recruited by the British from Nepal) were posted as sentries. To have either Chinese policemen shooting Malays or Malay policemen shooting Chinese would have caused widespread repercussions. The Gurkhas, on the other hand, were neutral, besides having a reputation for total discipline and loyalty".

De Gurkha's zijn herkenbaar aan een krom klein hakmes dat kukri genoemd wordt en dat ze altijd bij zich dragen. In plaats van een bajonet gebruiken ze dit mes als dat nodig is.

In 1997 werd door koningin Elizabeth een monument ter ere van de Gurkha's in Londen onthuld met de tekst van Sir Ralph Turner een Engelse deskundige op het gebied van Indiase talen:

"Bravest of the brave, Most generous of the generous, Never had country more faithful friends than you."

Gurkha's met in rechterhand een kukri

Brigadier Charles B. C. "Roscoe" Harvey (werd op 27-9-44 gewond in St. Anthonis)

Charles, Barnet Harvey werd geboren in 1900 in Sarawak, Borneo. Toen hij een jaar oud was stierf zijn vader, die een job had bij de "wealthy Borneo Company" in het Engels gedeelte van Borneo. Direct na de dood van zijn vader keerde hij terug naar Engeland. Al zeer vroeg kon hij paard rijden en hield zich al bezig met de vossenjacht.

Evenals kolonel Silvertop behoorde hij tot een "catholic dynasty" en ging hij als jongen ook naar de kostschool Downside van de Benedictijner monniken. Daarna ging hij naar de prestigieuze Royal Military Academy te Sandhurst.

Ondanks een familiale aanleg voor bijziendheid, die gecorrigeerd moest worden met een bril met dikke glazen, blonk hij uit in diverse sporten. Vossenjacht, paarden en honden rennen, steeplechase en spring en dressuur paarden waren naast jacht op wilde varkens zijn specialiteit. Om aan een steeplechase in Ierland mee te kunnen doen moest hij enkele kilo's aan komen. Daarom kreeg hij de bijnaam Roscoe naar een bekende komiek van de stomme films, Roscoe "fatty" Arbuckle, die nogal zwaar van gewicht was.

Na een opleiding op de Weedon cavalry school werd hij in 1920 als deskundige op het gebied van paarden (equitation officer) aangesteld bij de 10th Royal Hussars. Hij presteerde het om met een gewoon legerpaard de King George V gold cup te halen tijdens de Royal International Horse show in Olympia, Londen.

Tijdens een ongelukkige val van zijn paard kwamen stukken glas van zijn bril tussen zijn oogleden en zijn schedel terecht en kon met moeite zijn gezichtsvermogen gespaard blijven. Hij was een persoonlijke vriend van de koningin moeder met wie hij de paarden races bezocht. Bekend van hem was dat hij eens kilometers lang als spookrijder op een auto snelweg reed. Daar zei hij later van: als je op de vluchtstrook rijdt denken ze dat je of politie of crimineel bent en in beide gevallen laten ze je met rust.

Ondanks zijn geweldige sport capaciteiten bleef hij steeds een toegewijde militair en ging voor twee jaren naar Egypte en daarna zes jaren naar India. In India was hij eerst in de rang van adjudant. Adjudant is een kapitein of soms een majoor die is toegevoegd als helpende hand aan een kolonel. Later werd hij bevorderd tot majoor en werd commandant van een squadron. Een squadron bij de cavalerie is vergelijkbaar met een bataljon (ongeveer 800 man) bij de infanterie. Evenals David Silvertop maakte hij naam als polo speler in India.

Terug in Engeland kreeg hij de opdracht om zijn squadron te mechaniseren. Het was de tijd dat paarden werden omgewisseld in "armoured vehicles". Aanvankelijk vond hij dat niets en in een verslag schreef hij: "This officer shows absolutely no aptitude for mechanisation whatsoever" Toch werd hij later beroemd door zijn deskundigheid als leider van tank eenheden. Hij werd daarvoor drie keer beloond met de DSO onderscheiding.

Direct nadat Engeland de oorlog aan Duitsland verklaard had ging Harvey naar Frankrijk. Hij was inmiddels tot luitenant kolonel bevorderd. Hij leed daar zware verliezen vooral waar het materiaal betreft. De Duitsers hadden beter oorlogsmateriaal. Toch konden de Engelsen zonder veel persoonlijke verliezen nog op tijd via Duinkerke naar Engeland terugkeren.

Eind november 1941 vertrok hij als commandant van de 10th Hussars naar Noord Afrika. Daarna was hij op weg naar Tripoli de hoofdstad van Libië, commandant van de 4th light armoured brigade en later van de 8th armoured brigade. Het derde Royal tank regiment met commandant Silvertop was een onderdeel van "the 8th armoured brigade" Het contact tussen David Silvertop en brigadier

Harvey vanzelfsprekend zeer intensief, omdat Silvertop steeds deel uitmaakte van de staf van brigadier Harvey.

Later tijdens de invasie in Normandië werd het derde Royal tank regiment van luitenant kolonel David Silvertop, een onderdeel van de 29th armoured brigade met Brigadier Harvey als commandant.

Het was de verdienste van brigadier Harvey dat hij ondanks zware verliezen generaal Rommel tijdens de eerste slag om El Alamein kon verhinderen verder Egypte binnen te dringen.

Brigadier Harvey werkte in Noord Afrika nauw samen met de Nieuw Zeelandse generaal "Tini" Freyberg de commandant van de Nieuw Zeelandse divisie.

Samen met David Silvertop trok hij tegen de Duitsers en Italianen op tot in Tunesië waar zij de Amerikaanse generaal Patton ontmoeten. Harvey werd beloond met een derde DSO en twee mentions in despatches, beide hoge onderscheidingen voor moed en beleid. Luitenant kolonel Silvertop was onderscheiden met een distinguished service order (DSO) en een military cross (MC)

Terug in Engeland werd Harvey commandant van de 29th armoured brigade, dat een onderdeel was van de 11th armoured division. Het derde bataljon Royal armoured tanks waar David Silvertop commandant van was was weer een onderdeel van de 29th armoured brigade..

Op 13 juni 1944 landde brigadier Harvey en luitenant kolonel David Silvertop in Normandië.

Hevige gevechten in Caen zorgde voor zware verliezen mede omdat de tiger tanks van de Duitsers superieur waren aan de Engelse Sherman tanks.

De 29th armoured brigade trok verder naar Antwerpen en vandaar richting Brabant. Op 25 september gebeurde de catastrofe in St. Anthonis. Het ligt voor de hand dat brigadier Harvey, die slechts licht gewond werd, er voor gezorgd heeft dat zijn vriend David Silvertop nog diezelfde dag, in St. Anthonis op het kerkhof begraven werd. Beiden waren afkomstig van een zogenaamde "catholic dynasty". De Latijnse spreuk: "REQUIEM AETERNAM DONA EI DOMINE, ET LUX PERPETUA LUCEAT EI", die men nergens op een soldaten kerkhof (cemetery) aan zal treffen, wijst ook in die richting.

Roscoe Harvey stierf op 28 maart 1996 op 95 jarige leeftijd. Er werd een biografie aan hem geweid met de titel: "The bright shiner"

Ik heb ondanks intensief zoeken geen foto van hem via Google kunnen vinden. Wellicht liet hij vanwege zijn dikke brillenglazen nooit een foto maken.

Een Sherman tank van het derde Royal tank regiment.

Uiteindelijk
toek, toen ik
het boek via
Amazon
kreeg
2000 gouden
ble.

TIM FITZGEORGE-PARKER

TIM
FITZGEORGE-PARKER
ROSCOE
THE BRIGHT SHINER

THE BIOGRAPHY OF BRIGADIER 'ROSCOE' HARVEY DSO

With an introduction by the late Sir Gordon Richards

ERN
ISE

